

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 15. detsembril 2022 –
Sächsische Ärzteversorgung versus Deutsche Bundesbank**

(Kohtuasi C-759/22, Sächsische Ärzteversorgung)

(2023/C 112/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sächsische Ärzteversorgung

Vastustaja: Deutsche Bundesbank

Eelotsuse küsimused

Küsimused määruste (EL) 2018/231 ja (EL) nr 549/2013⁽¹⁾ tõlgendamise kohta:

1. a) Kas määruse nr 549/2013 A lisa punkti 3.19 esimese lõigu punkt b nõuab, et kõigil tootja pakutavate toodete tarbijatel on vabadus neid nii osta kui need ka ostmata jätta ning teha otsus küsitud hindade alusel?

Juhul kui vastus sellele küsimusele on eitav:

- b) Kas selles sättes esitatud nõuetele vastab juhtudel – kus suur osa neist tarbijatest, kellel ei ole sellist otsustamisvabadust, saab tootjalt selle tõttu, et on temaga seaduse alusel kohustuslikus korras liitunud, tooteid, mis moodustavad rohkem kui 50 % tootja toodangu väärtusest, ja peab maksma kohustuslikke sissemakseid suuruses, mille on kindlaks määranud tootja –, see, et väikesel osal tarbijatest oli võimalik tootjaga vabatahtlikult liituda ja ta kasutas seda võimalust, et saada tooteid samade sissemaksete eest nagu pensionifondis kohustuslikus korras kindlustatud isikud?
2. Kas turutoodanguga, mida müüakse majanduslikult olulise hinnaga määruse nr 549/2013 A lisa punktide 3.17–3.19 tähenduses, on alati tegemist juba siis, kui on täidetud määruse nr 549/2013 A lisa punkti 3.19 kolmanda lõigu kolmandas ja neljandas lauses määratletud kriteerium, mille kohaselt peab üksus mitme aasta jooksul katma vähemalt 50 % oma kuludest müügitulude arvelt, või ei tule seda kriteeriumi käsitada mitte piisava (iseenesest piisava), vaid vajaliku tingimusena, mis lisandub mõlemale määruse nr 549/2013 A lisa punkti 3.19 esimese lõigu teise lause punktides a ja b sätestatud tingimusele?
3. Kas selleks, et teha kindlaks, kas institutsionaalsed üksused on turutootjad määruse nr 549/2013 A lisa punkti 3.24 kohaselt, tuleb lisaks A lisa punktidele 3.17, 3.19 ja 3.26 võtta arvesse ka määruse nr 549/2013 A lisa punkti 1.37 teises lõigus kehtestatud lisanõudeid?
4. a) Kas määruse nr 549/2013 A lisa punkti 2.107 kohaselt on selleks, et klassifitseerida institutsionaalne üksus allsektorisse S. 129, tingimata nõutav, et kõiki selle teenuseid osutataks kõikidele osalejatele lepingu alusel?

Juhul kui see on nii:

- b) Kas nõue, et teenust osutataks lepingu alusel selles tähenduses, on täidetud juba siis, kui kohustus kuuluda pensionifondi, kohustuslikud sissemaksed ja kohustuslikud hüvitised, mida institutsionaalne üksus maksab, on valitsemissektori poolt kindlaks määratud põhikirjaga, kuid ka pensionifondis kohustuslikus korras kindlustatud isikud võivad vabatahtlike lisamaksete tegemisega omandada õigusi lisahüvitistele?
5. Kas määruse (EL) 2018/231 artikli 1 punkti 1 kolmanda lause punkti f tuleb tõlgendada nii, et selle sätte esimeses lauses sisalduva mõiste „pensionifond“ alt on välja jäetud ainult need institutsionaalsed üksused, mis vastavad mõlemale määruse nr 549/2013 A lisa punktis 2.117 sätestatud kriteeriumile, või hõlmab see erand ka muid institutsionaalseid üksusi, mida tuleb määruse nr 549/2013 A lisa punkti 17.43 kohaselt käsitada riikliku sotsiaalkindlustuse pensioniskeemidena, ilma et need vastaksid kõigile määruse nr 549/2013 A lisa punktis 2.117 sätestatud nõuetele?

6. a) Kas mõiste „valitsemissektor“ määruse nr 549/2013 A lisa punkti 2.117 alapunktis b ja punktis 17.43 viitab ainult vastavale põhiüksusele või hõlmab see ka seaduse alusel asutatud, juriidiliselt iseseisvaid pensioniasutusi, millega liitumine on kohustuslik ja mida rahastatakse sissemaksetest ning millel on õigus iseseisvale haldusele ja oma arvepidamisele?

Kui see on nii:

- b) Kas osamaksete ja sotsiaaltoetuste kehtestamine või heakskiitmine määruse nr 549/2013 A lisa punkti 2.117 alapunkti b kohaselt tähendab nende summa kindlaksmääramist või on piisav, kui seadusega nähakse ette minimaalsed kindlustatavad riskid ja minimaalne kindlustuskaitse tase ning määratakse kindlaks sissemaksete kogumise põhimõtted ja piirmäärad, kuid jäetakse sissemaksete ja hüvitiste kindlaksmääramine selles raamistikus pensioniasutuse otsustada?
- c) Kas mõiste „valitsusüksus“ määruse nr 549/2013 A lisa punktis 20.39 tähenduses hõlmab ainult institutsionaalseid üksusi, mis vastavad kõigile määruse (EL) nr 549/2013 A lisa punktides 20.10 ja 20.12 sätestatud nõuetele?

(¹) Euroopa Keskpanga 26. jaanuari 2018. aasta määrus (EL) 2018/231 pensionifondide statistikaaruandluse nõuete kohta (EKP/2018/2) (ELT 2018, L 45, lk 3) koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrusega (EL) nr 549/2013 Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta (ELT 2013, L 174, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal judiciaire de Marseille (Prantsusmaa) 16. detsembril 2022 – Procureur de la République versus OP

(Kohtuasi C-763/22)

(2023/C 112/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal judiciaire de Marseille

Põhikohtuasja pooled

Prokuratuur: Procureur de la République

Süüdistatav: OP

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsusega 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise (¹) üleandmiskorra kohta on vastuolus, kui liikmesriigi õigus annab selle otsustamiseks, kas täitmisele tuleb pöörata Euroopa vahistamismäärus või sellega kollisioonis olev kolmanda riigi väljaandmistootlus, pädevuse valitsusasutusele, ilma et otsust saaks edasi kaevata?

(¹) ELT 2002, L 190, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht München (Saksamaa) 16. detsembril 2022 – WD versus Allane SE

(Kohtuasi C-766/22)

(2023/C 112/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht München

Põhikohtuasja pooled

Hageja: WD

Kostja: Allane SE